P. 445
3500
Mappe 2 juni 1942

ALT FOR NORGE

ORGAN FOR DEN NASJONALE FRONT

MOLOTOV I LONDON.

Den nye ålliansetraktat mellom England og Sovjet av 11. juni, er av verdenshistorisk betydning. I 8 punkter fastslåes fullstendig gjensidig militært og økonomisk samarbeid mellom de to land under og etter krigen. De undertrykte nasjoner vil hilse traktaten som det frihetsbrev den i virkeligheten er. Traktatens vesentlige innhold er:

De to land forplikter seg til fullstendig samarbeid inntil full seir er nådd over Hitlertyskland og dets allierte. De to lands regjeringer forplikter seg til ikke å inngå separatfred eller forhandlinger med nazityskland eller noen tysk regjering som er utgått av det militære tyskland. England og Sovjet har ingen territoriale krav i krigen. De to land forplikter seg til ikke å blande seg inn i de indre politiske tilhøve i andre land. De to land forplikter seg til gjensidig økonomisk hjelp i gjenoppbyggingen etter krigen og garanti for en effektiv fred. Ingen av de to land kan inngå allianse eller overenskomster med andre land som er rettet mot den annen part i traktaten. Traktaten gjelder i 20 år.

I tillegg til traktaten ble det gjort kjent av Eden i underhuset at Storbritannia og de allierte hadde gått med på å opprette en annen front i Europa i 1942. USA. som har vært underrettet om forhandlingene i London, har gitt sin tilslutning til traktaten og de militære overenskomster.

Molotov kom til London den 21. mai i et russisk bombefly. den 26. mai var traktaten vedtatt. Samme dag forsatte han med flyet til Washington og forhandlet med Roosevelt. Traktaten ble så offentliggjort etter Molotov var vendt tilbake til Moskva.

Ved denne traktaten er de tyske spekulasjoner i motsetningsforhold mellom de allierte land falt til jorden. I mai 1941 dalte Hitlers »fredsdue» Hess ned i Skottland. I mai 1942 kom det endelige svar til Hitler. Ett års krig har ført to stormakter sammen, som vil redde friheten for alle folk.

ROOSEVELT uttalte i sin siste tale at en ny front vil bli opprettet.

HITLER har gitt general Rundstedt ordre om å greie å slå tilbake angrep på fastlandet i vest.

UTERIKSMIN. TRYGVE LIE hilste den Engelsk-russiske traktat som særlig gunstig for Norge.

»ALT FOR NORGE«

leses og gis videre til pålitelige nordmenn. Ingen eks. i urette hender!

FEDRELANDETS KRAV.

Da konge og regjering forlot Nord-Norge i juni for to år siden, var det mange som betraktet kampen her i landet mot undertrykkerne, som avsluttet. De åpne krigshandlingene var nok slutt innen landet, men det norske folks kamp mot undertrykkerne tok til. Krigen mot det tyske banditttveldo antok nye former.

Den militære front ble fortsatt fra England og Amerika. Men den viktigste og tyngste kampen måtte folket på heimefronten bære. Skøyter og båter drog i storm og uvær over Nordsjøen med rekrutter til handelsflåten og armeen, flyktninger over grensen til Sverige. Mobiliseringsordrene ble effektuert under nye former. Sabotasjehandlingene i industrien og på andre områder, den kulturelle frihetskamp av lærere, prester, læger, jurister m. m. viste at heimefronten mot undertrykkerne stod fast.

Denne kampen har tilspisset seg meir og meir og antar nå former som igjen nærmer seg til de åpne krigshandlingene. Heimefronten har hatt mange og tunge ofre, men folkets fridomsarme vokser fra dag til dag. Om ikke lang tid vil general Ruges ord til de norske soldatene være en kjennsgjerning: »Vi vil operere i smågrupper mot fienden fra Lindesnes til Nordkapp.»

De som aktivt kjemper i heimefrontens arme utgjør de beste elementer i folket. De har skapt og skaper hver dag ry om landet vårt. Men det er alt for mange ennå som står som passive tilskuere og beundrere av det illegale arbeid. Andre som syns at det hemmelige arbeid mot fienden er nyttelaust. Denne innstilling er direkte skadelig for frihetsfronten. Krigen avgjøres ikke bare av de regulære armeer fra de allierte land, men av frihetens kjempere over alt der fienden er, av geriljakampene i Sovjetunionen, Kina, Jugoslavia, Grekenland og Nord-Norge, av sabotasjen i de besatte land og i Tyskland og Italia, av den passive motstand i slike former som vi har sett her i landet under lærer- og kirkestriden, av de grupper som arbeider hemmelig overalt og stimulerer folket til motstand, av din og min innsats mot fienden.

Krigen er hard og ubønnhørlig og total. Den griper inn i hver heim over heile landet. Innretter vi oss ikke etter krigens harde lov bukker vi under. Hver mann og kvinne skal en gang stå til ansvar overfor de krav som fedrelandet stiller. Uten forskjell, fra konge og regjering til den menige mann, fra generalstab til vanlig soldat, skal vi engang gjøre rede for vår innsats. historien og våre etterkommere skal en gang dømme oss. Ingen nordmann kan stå utenfor kampen for friheten og fedrelandet. Seiren kommer ikke som en moden frukt etter lang ventetid, men som resultat av innbidt kamp på alle områder der vi kan skade Hitlers krigsmaskin. Over heile landet arbeider grupper av frontsoldater. Disse gruppene må utvikles til å omfatte heile folket og føre det i kampen som skal gi oss landet og friheten tilbake. Heimefronten setter seg ikke bare til motverge der nazismen utfordrer; den angriper sjøl fienden der den har høve å slå til.

Den tyske krigsmaskin er i dag svekket i sitt grunnlag. Millioner tyskere er falt på austfronten og offiserene i den tyske arme har det særlig gått ut over. Den tyske arme forblør seg. For å skaffe ny kanonmat tvangssendes arbeidere fra de besatte land til Tyskland for å frigjøre tyskere fra industrien til fronten. Tusener av gode nordmenn som er offer for terrorregimet, er sendt til frontarbeid i Tyskland, Polen og Finnland. Tvangsutskriving av norske industriarbeidere som skal sendes til Tyskland er begynt. 75 000 er det tallet tyskerne foreløpig har forlangt og som Quislingbanden har påtatt seg å skrive ut ved hjelp av Gestapo. Ungdommen vår står i fare for å bli tvangsmobilisert til kampen mot »bolsjevismen». Disse slavesendingene av nordmenn til dødsbombardementene i de tyske industristrøk kan bare stanses ved en innbitt og ak-

tiv kamp. Hver dag som tyskerne får høve til å gjennomføre sin slavehandel uten effektiv krigsmotstand kommer til å koste tusener av nordmenns liv i tiden som kommer.

Fedrelandet kaller på deg. Vær beredt til full og hel innsats.

HVORFOR HATES VI TYSKERE?

Dette spørsmål som mange tyske soldater stiller seg, har fått et treffende svar fra den kjente danske skribent og varme taler Sven Tilge-Rasmussen i London kringkaster. Vi siterer fritt:

»Utenfor Bergen ligger et lite sted, Tellevåg. To norske patrioter som er vendt heim fra England holder seg skjult i et hus der. Ved angiveri får Gestapo greie på dem, og en avdeling politi sendes ut. Norge er i krig med Tyskland. Der oppstår kamp, en ulike kamp for de norske patrioter, — to mot atten. De to nordmenn faller i kampen og to tyskere ligger igjen på valplassen. Dermed skulle saken være ferdig. Like for like, to mot to.

Men dette stemmer ikke med den tyske krigsmoral. Heile befolkningen på stedet ca. 300, menn og kvinner, barn og oldinger, blir fengslet og deportert. Heile bygda blir avsvidd til den er en rykende ruinhaug. Husdyr og buskap blir slaktet ned. Men ennå er ikke dette nok. 18 uskyldige nordmenn som intet har med affæren i Tellevåg å gjøre, blir skutt som hevn for de falne Gestapomenn. Da først er den tyske »ære» gjenopprettet. Tysk rett og orden har gjort sitt inntog i Tellevåg ved Bergen.»

En tysk Gestapoleder Heydrich, som har tusener av unge tsjekkeres liv på samvittigheten blir skutt av tsjekkiske patrioter. De skyldige kommer seg bort. Den tyske »ære» blir gjenopprettet i Prag med skytning av 386 tsjekkere, derav 45 kvinner. En landsby jevnes med jorda og heile den mannlige befolkning blir skutt.

I Frankrike henrettes daglig 10—15 uskydige franskmenn for å rense den tyske soldats »ære».

Ja, — hvorfor hates tyskerne?

HVA NAZISTENE KAN FÅ SAGT.

»Heller ikke de 200 drepte tyskere vil bli glemt Churchill. Dette tall veier mer for oss, for vi anser terror mot sivilbefolkningen for den avskyeligste forvirring krigen har framkalt. Den Churchill som er oppfinneren av bombekrigen mot kvinner og barn, vil også bære denne skyld.» (Berliner Börsenzeitung.)

»Hadde okkupasjonsmakten lagt an på å behandle oss strengt etter folkerettens regler ville ernæringsforholdene blitt meget vanskelige.» (Minister Fretheim i et foredrag om forsyningene.)

«Kampen i dag for Tyskland står om råvarer, levnetsmidler, gummi, olje, korn o.s.v. Dette er krigens reelle innhold.» Goebbels om T.s krigsmål.

»Tysklands kamp er en idekamp og en religiøs kamp for de høyeste idealer.» (Quisling.)

»Vi må ikke vike tilbake fra å benytte løgnaktige og falske meddelelser for å forvirre lærerne, når det gjelder å få skolen i gang. Falske underskrifter o.l. som skaper forvirring i motstandernes leir må brukes.» (Orv. Sæther.)

«N. S. har en sunn moral. Derfor kan vi kvinner så trygt gå inn for NS. sak.» (N.S. kvinneleder fru Irgens.)

DEN 22. JUNI.

Den 22. juni 1941 gav Hitler sin skjebnesvangre befaling til den tyske arme. Ved overfallsmannens side marsjerte lakeistatene Finnland, Ungarn og Romania. Som den overmotige narr Hitler er valgte han datoen for Napoleons angrep på Russland, og den nazistiske radio og presse skrek ut seiren på forhånd. Om 3 uker ville Hitler være i Moskva. Napoleons marsj på 3 måneder ville bli stilt fullstendig i skyggen av Hitlers motoriserte timetabell av 1941. Særmelding på særmelding med seiersfanfarer og hysterisk Wagnermusikk hylte gjennom æteren. Uhyggestemning od svartsyn bredte seg hos de undertrykte folk i Europa. Var virkelig den bestialske tyske arme uovervinnelig, slik som den påstod seg å være?

»Tilintetgjørelsesslagene» mot den røde arme ble proklamert av Goebbels'. »2-, 5-, 12-, 20000 fly skutt ned. Det røde luftvåpen totalt utslettet. 0,4, 1, 4 mill. fanger. 1,5, 6, 12 mill. falne i den røde arme o.s.v.« »Jeg kommer direkte fra østfronten og kan fortelle at krigdn i Russland er difinitivt avgjort. Den røde arme er fullstendig tilintetgjort. Det gjenstår bare opprenskningsaksjoner.» (Pressesjef Dietrich.) Dette var de tyske rapporter utover hausten 1941.

Men russerne fortsatte sin seige kamp. Krigsindustrien ble flyttet austover fra faresonen. Alt av verdi for fienden i de besatte områder ble svidd av. »Hitler vil ha en utryddelseskrig, han skal få den.» (Stalin.) Den russiske befolkning sto sammensveiset som en mann bak den røde arme, til vern om fedrelandet og sin sosialistiske oppbygging. »Hitler lette i hver landsby og hver by etter en Quisling han kuune bruke, men fant ingen.» (Churchill.)

Så kom omslaget. Den røde arme gikk til offensiv i syd. Rostov ble erobret tilbake. Jaget av den røde arme og den russiske kulde måtte de trekke seg tilbake. Myten om den uovervinnelige tyske arme sprakk som en såpeboble. De tre ukene var blitt til seks måneder. Seiersfanfarene ble forvandlet til truslene om nederlaget. Wagnermusikken stilnet av i dyster terrormelankoli.

De tre ukene er blitt til et år. Hitlers våroffensiv har bare satt merker etter seg i den tyske riksdag. Den røde arme står i dag sterkere enn for et år siden. Årsdagen for Hitlers overfall på Sovjet hylder den progressive menneskehet det russiske folks innsats som har reddet friheten og kulturen. Årsdagen for Hitlers «korstog mot bolsjevismen,« står i tegnet av den engelsk-russiske alliansetraktat av 11. juni i år og den offensive ånd som vil bringe de frie nasjoner den fullstendige seier over nazibarbariet i 1942.